

HÍRMONDÓ - HÍRLEVÉL

Kaszap István Alapítvány n.éves kiadványa

Ingyenes 2008. február XI. évf. 1. sz.

Tartalomjegyzék

1) Az új év köszöntője (szerk.)	1.
2) Beszámolók, ismertető az Alapítvány rendezvényeiről	
2.1) Lelki nap	2,3,4.
2.2) Szeretetvendégség	4.
2.3) Mikulás ünnepség	4,5.
2.4) Karácsonyi ruhavásár	5.
2.5) Karácsonyi szeretetcsomagok	5.
3)"Hit és erkölcs". Vallási rovat	
3.1) Önvallomások, imameghallgatások Kaszap István boldoggá avatásához	5,6.
3.2) A Biblia éve	6.
4) Kulturális és szépirodalmi rovat	6,7.
5) Alapítványi hírek	8.

1) **Boldog új évet!** - kívánjuk rokonainknak, barátainknak, ismerőseinknek, és ezúton mi is kedves olvasóinknak, támogatóinknak, szimpatizánsainknak, és minden kerületi családnak. Őszinte kívánság ez, még akkor is, ha tudjuk, hogy ebben az évben is lehetünk bánatosak, fáradtak, idegesek, lehetnek kisebb vagy nagyobb problémáink, megoldásra váró gondjaink. Persze reménykedünk benne, hogy legalább a nagy megrázkódtatások elkerülnek bennünket. Amikor egy ismerősömnek azt találtam mondani, hogy: "velem nem történik semmi", ő azt válaszolta erre: "addig jó neked". Ez azonban már régen volt, és csak azért jutott eszembe, mert ma már nem mondhatnám el ugyanezt magamról. Utólag visszatekintve az öröök és megpróbáltatások is hasznomra váltak. Megértették velem, hogy semmi sincs hiába, és azt is, hogy sosem vagyok egyedül. Mindenből tanulhatok és épülhetek, mert vannak helyzetek, amelyekben megmutatkoznak a hibáim, ezeket azután módomban áll kijavítani, de ugyanakkor az ilyen nem várt helyzetek világitanak rá a jó tulajdonságaimra is. Minden a

javunkra válhat, ha okulni tudunk belőle, ha megpróbáljuk magunkat általuk jobbá tenni. Ha hűek maradunk Pál apostol szavaihoz, talán valóban boldogabb év vár ránk: "Ne engedd, hogy legyőzzön a rossz, inkább te győzd le a rosszat jóval". Nem véletlenül idéztem **Szent Pál** szavait, hiszen 2008. jan. 25-től XVI. Benedek pápa meghirdette a szent apostol **jubileumi évét**, születésének 2000-ik évfordulója alkalmából.

II. János Pál pápa 2001. májusában Pál apostol nyomdokain járva Málta szigetén elmondott beszédéből idézek:

A Galatákhoz írt levelében Szent Pál írja: "Úgy tetszett Istennek, hogy kinyilatkoztassa bennem a Fiát, hogy hirdessem a pogányoknak"(1, 16). Nem azt mondja, hogy kinyilatkoztatta Krisztust "nekem", hanem a "bennem" kinyilatkoztatott Krisztusról beszél. Azáltal, hogy Jézus kinyilatkoztatta magát Saulnak a damaszkuszi úton, s hogy Pál megnyitotta szívét az ajándék befogadására, maga az apostol vált kinyilatkoztatássá. Annyira betelt Krisztussal, hogy ugyan- abban a levélben elmondhatta: "Már nem én élek, hanem Krisztus él bennem" (2, 20). Egész élete, bármit tesz, mond és gondol, teste és lelke, szíve és elméje a világ számára Jézus kinyilatkoztatása lett.

Az új év egyben a **Biblia éve** is, melyet a Magyar Püspöki Konferencia hirdetett meg, és ami méltó folytatása a tavalyi sikeres Városmissziónak. Azé a Bibliáé, amelyből útmutatást, reményt és biztatást kapunk, és amelyet bárhol ütünk fel, vagy lapozunk bele, mindig tud újat, megszívlelendőt mondani. Ez az egyetlen könyv, amelyben soha nem csalódunk, és amelyet nem hiába hívnak úgy, hogy a "Könyvek könyve". Részlet a körlevélből:

A Szentírás az egész európai kultúra bőséges és el nem apadó forrása.... Valamennyi európai kultúra gyökerénél ott a bibliai hagyomány. Manapság tehát Európában olyan nemzeti kultúrák találhatók, amelyek a maguk módján dolgozták föl ezt az értékes örökséget, sajátos zsenialitásukkal jelenítették meg szóban, írásban, zenében, képművészetben és szoborban mindazt, amit számukra a Biblia közvetít.

2) Beszámoló, ismertető az Alapítvány rendezvényeiről.

2.1) Lelki nap.

2007. november 24-én került sor lelki feltöltődésünket szolgáló rendezvényünkre a Pál Apostol katolikus általános iskola és gimnázium aulájában, ahol már reggel 7 órakor gyülekeztünk, és készítettük a szendvicseket, melyeket a szépen megterített asztalokon rendeztünk el a 11 óra utáni agapéhoz. A 1/2 9-kor kezdődött szentmisét Galambossy Endre Ó-Rákoscsabai plébános úr mutatta be. Ezt követően került sor **Dr. Mosolygó Marcell** görögkatolikus atya előadására:

A péteri szolgálat az egyházban a XXI. század elején avagy A péteri tisztség ökumenikus gyakorlásának megközelítése címmel, melynek az atya által hozzánk eljuttatott írásos változatát az alábbiakban közöljük:

Ezekben a hónapokban több európai egyetemen erről gondolkodnak. A Sapientia Főiskola a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen közösen nemzetközi konferenciát tartott Budapesten nov. 15-16-án. Az ezen a konferencián elhangzott előadások lényegét osztottam meg a lelki nap résztvevőivel.

A katolikus Egyház tanítása szerint **a pápa mindig egyedül gyakorolja "Péter tisztségét"**. Ez azt jelenti, hogy a kormányzás terén **legfőbb, teljes és közvetlen illetékessége van**. A tanítás terén döntései a hitletéteményt tévedés nélkül fejezik ki, ha kifejezetten apostoli tekintélye teljességéből, "ex cathedra" nyilatkozik. Ilyen az elmúlt százharminchét évben, mióta 1870-ben kihirdették a pápai tévedhetetlenséget, csak egyszer, 1950-ben történt, Szűz Mária mennybevétele dogmájának kihirdetése esetében. A pápa illetékessége keretein belüli **döntéseinek érvényességéhez** egyébként **nem kell a zsinat**, vagy a püspöki testület hozzájárulása. Helytelen azonban ezzel kapcsolatban azt állítani, hogy a pápa az "Egyház felett áll", mert maga Jézus Krisztus a Fő, vagyis Ő a Feje az Egyháznak. A pápa az Egyháznak, Krisztus Testének hiteles tanúja. Maga is alá van vetve a kinyilatkoztatásnak. Nem módosítja, és nem is módosíthatja az apostoli hitletéteményt, mivel annak nem birtokosa, hanem őrzője és értelmezője. Mindemellett a püspöki testület, vagyis a püspöki kollégium a pápa elnökletével fontos szerepet tölt be. Minden egyes püspök joggal és felelősséggel kormányozza a rá bízott egyházmegyét. Az egyes püspökök felelőssége ezen túl is kiterjed az egész Egyházra, tapasztalatai alapján tanácsával támogatja a

püspöki testületet és a pápát. Ezt a kollegialitást nemcsak a II. Vatikáni Zsinat, hanem az I. Vatikánum is megerősítette az Egyházzal szóló hittani rendelkezésében 1870. július 18-án. Ezt Hermann Josef Pottmeyer professzor úr is említette, mely szerint **a pápa teljhatalma nem korlátozza a püspöki joghatóság rendes és közvetlen hatalmát**. Épp ellenkezőleg, azt helyesli, erősíti és oltalmazza. Mintegy negyven év telt el a II. Vatikáni Zsinat lezárása óta, mely meghatározta az elmúlt évtizedek teológiai gondolkodásmódját és fejlődését. A negyven év a felnőtt élet ideje. Egy nemzedék felnőtt, és felmerül a kérdés, hogy mindaz a változás, amit a zsinat, az Egyház és benne a pápai tisztség megközelítésében eredményezett, **hogyan folytatódik?** Ki viszi át az új generációt a Jordánon? Megvan-e bennünk az az erő, hogy továbblendítsük mindazt, amit elődeink kivívtak a keresztény egységtörekvés területén, és ezzel összefüggésben a péteri szolgálat vonatkozásában? Látjuk-e már az ígért földjét a Jordánon túl? Ezek természetesen emberi, nagyon is emberi kérdések és felvetések. Vannak jelek, melyek azt sejtetik, **hogyan nem állunk még a folyó partjánál**. A hit és az Egyház intellektuális méltósága - vagyis a *fides* és a *ratio* - arra kötelez bennünket, hogy az ökumenikus utat folytassuk. A Római Katolikus Egyház a II. Vatikáni Zsinattal már megvalósította az igazi ökumenikus fordulatot a protestáns és az ortodox egyházak felé is. Az elmúlt időszakot viszont, beleértve napjainkat, egyszerre jellemzi a **lelkesültség és az elbátortalanodás**. (Kránitz Mihály).

Sokak szerint itt **van az idő egy új és közeli, és a szó eredeti értelmében vett "ökumenikus zsinat" megtartására**, mely egyedül nyithat utat a mérhető közeledés számára a jelenleg szétszakadt egyházak között. A párbeszéd ökumenizmusa, amelynek eredményeit dokumentumok sokaságában olvashatjuk, sokszor úgy tűnik, elfáradt, és csak egy dinamikus zsinat adhatna választ az újonnan felmerülő kérdésekre. 2008 augusztusában ünnepli az Egyházak Világtanácsa fennállásának hatvanadik évfordulóját. Ők már túlléptek a negyvenéves korhatáron, sőt nagyon sok tapasztalattal rendelkeznek az egyházak közötti megbékélés területén is. 2008 januárjában emlékezünk az ökumenikus imahét megkezdésének századik évfordulójára, itt is nagyon sok tapasztalatunk van már. Lassan pedig közeledik 2017, mely esztendő a reformáció ötszázadik évfordulója lesz. Ezek az évszámok és évfordulók bizonyára nem kötnek bennünket, és semmiképp sem kényszerítik ki a Szentlélek működését. Mégis, a jeles napok alkalmasak egyfajta számvetésre és a továbblépés meghatározására. A konferencia két napján a

péteri tisztség, vagy más szóval a pápai primátus gyakorlatának lehetséges ökumenikus módjait és elképzeléseit vettük szemügyre az elmúlt négy évtized eseményeinek a tükrében. A konkrét választ és megoldást kimondani még nem tudjuk, de talán megsejthetjük. A folyamat elkezdődött tanulmányok és konferenciák tartásával, de lassan sorra kerülhet egy szélesebb körű, a keresztény egyházakat összehívó konciliáris megbeszélésre. Az *Ut unum sint* kezdetű körlevélben (1995) az olyannyira vitatott pápai tisztségről II. János Pál pápa úgy nyilatkozott, hogy **legyen tanulmányok tárgya** az a mód, amellyel péteri feladatát ökumenikus módon tudja majd gyakorolni. Itt és János evangélikus püspök a konferencián arra a kérdésre, hogy - Mit jelent Péter szolgálata? - ezt válaszolta: Az apostol szolgálatát. Mi is valljuk, hogy "egy, szent, katolikus(egyetemes), apostoli" az Egyház. **Róma püspöke lehetne az egész kereszténység egységének jele.** Hiszem és vallom, hogy bárhol, bárki Jézust hirdeti, az egységet szolgálja. - Mikor valósul meg a keresztények egysége? **Nem látok kibontakozást ezen a téren! Jézus Krisztus helyére helytartói minőségben ember nem léphet! Nincs szükség közvetítőre, helytartóra, hogy Jézus Krisztushoz elérjünk! A földön küzdő Egyház történetében nem látom reálisnak a látható Egyház egységének megvalósulását.** A primátus kérdése azóta foglalkoztatja az Egyházat egységes vagy megosztott formájában, mióta Krisztus a főhatalmat Szent Péter apostolnak átadta. Évszázadokon át ez az elsőbbség az egység feladatát látta el. Sokszor emberi okok miatt ez a szolgálat más fényben tűnt fel Kelet és más a Nyugat számára, sőt a nyugati kereszténységen belül is más módon közelítették meg. II. János Pál pápa 1995-ben maga kezdeményezte péteri szolgálatának ökumenikus megközelítését és ezután már közösen lehet és kell keresni és megtalálni azokat a formákat, "amelyekben ez a *szolgálat* úgy tud megvalósulni, hogy mindkét fél a *szerepet szolgálatát* lássa benne". A párbeszéd során önmagát senkinek nem kell megtagadnia, a szükséges korrekciókat azonban éppen a kereszténység igé-

nyelte evangéliumi parancs miatt - "Legyetek mindnyájan egy" - meg kell tenni.

Számomra a legérdekesebb előadás Baán István: "Róma püspökének primátusa az első évezredben" címmel hangzott el. A Konstantin előtti korszakban Róma egy keresztény "világháló" nagyon fontos, de nem egyedüli csomópontja volt. Vitás kérdésekben tanácsért, vagy döntésért fordultak Péter utódjához. Róma hite - *Péter és Pál vértanúságára* hivatkozva - kiváló referenciapont volt. Az első zsinatra, 325-ben a császár Szilveszter pápát ugyanúgy hívta meg, mint a többi püspököt. A niceai zsinat 6. kánonja utal *Róma püspökének etalon-szerepére.* Kelet szemében a Római Egyház szilárd elsőséget képviselt, még akkor is, ha voltak Róma püspökei között, akik nem voltak méltók. Az első évezred végére Róma egyre inkább Nyugat felé figyelt. Nem értették egymás nyelvét, jeleit, még gesztusaikat is könnyen félremagyarázták. Pl. a 9. században a Konstantinápolyi patriarcha arannyal átszőtt omofort (püspöki szolgálathoz való ruha) küldött Rómába, amin a pápa megsértődött, és durva levéllel utasította vissza, mert ez nyugaton mást jelentett: "hűbéresem vagy!" A nyugati vallásosság már nagyon eltávolodott a keletitől. A Nyugat igyekszik kötelezővé tenni a papi nőtlenséget, és különválasztja a keresztelést és a bérházat. Fokozatosan terjed a szombati böjt szokása. 843-tól Hispániából kiindulva terjed az ostyával való misézés, amit a keletiek elutasítanak. Az egyre nagyobb világi hatalomra szert tevő Róma elérkezettnek látta joghatósági körének kiterjesztését, ami hatalmi harchoz, végül egyházszakadáshoz vezetett. I. Bartolomeiosz konstantinápolyi pátriárka a bolgár televízióknak 2007. nov. 15-én azt nyilatkozta, hogy "az egyház fennállásának első évezrede során, amikor az egyház egységes volt, létezett Róma püspökének primátusa. A péteri primátus a **tiszteletben és szeretetben való elsőséget** jelenti, nem pedig jogi primátus az egész keresztény egyház viszonylatában. Mi ortodoxok készen állunk arra, hogy elfogadjuk Róma primátusát, úgy, ahogy azt a keresztény egyház a Krisztus utáni első évezredben értelmezte és alkalmazta". II. János Pál pápa minden országban, ahol látoga-

tást tett, bocsánatot kért azokért a vétkekért, amiket a katolikus egyház képviselői vallási türelmetlenség-ből elkövettek. Péter megbízatásának három legfontosabb tudósítása az evangéliumokban szorosan összekapcsolódik a bűnbánattal. Úgy látszik, hogy a három legfontosabb kérdés közül, ti., hogy - Mit értünk papi szolgálat alatt? - Mi az eucharisztia? - Miben áll Róma püspökének primátusa? - ez utóbbiban várható, hogy a teológusok közös nevezőre fognak jutni. XVI. Benedek pápaságának egyik legfőbb céljául tűzte ki a keresztények egységének mielőbbi megvalósulását, amelynek egyik feltétele a péteri primátus közös értelmezése.

--

Mosolygó Marcell atya előadását követően került sor az agapéra, majd a szünet után **Kiss László** ének- és gitár előadását hallgattuk meg.

Az idén két fiatal tett tanúságot hitéről, ami különösen örömteli a mai egyre szekularizáltabb világban. **Péterné Molnár Gizella** fiatal, háromgyermekes anyuka, aki arra biztatott bennünket, hogy ki-ki írja meg a saját hálaadó zsoltárát, mint ahogy ő is megtette. Végig követve eddigi életét, találkozásait, a mit, miért, ki, kinek kell hálát adni kérdéseit, hogy meglássuk, még a rossz dolgokban is benne van a kegyelem, még akkor is, ha abban a pillanatban mindebből semmit nem értünk. Hálásnak kell lennünk, hogy mindezek velünk történnek, mert ezáltal épülünk, fordulunk mások felé, vagy vesszük észre mások baját.

Kovács Zoltán először olvasgatta a Bibliát, spontán imádkozott, míg három éve, újév napján egyszer csak úgy érezte, hogy el kell mennie a templomba. Szentföldi zarándokutatókat hirdettek éppen, de úgy érezte, ez még nem való neki, aztán az utolsó pillanatban mégis jelentkezett. Óriási élmény volt számára nem csak maga az út és az ott tapasztaltak, hanem ahogy, amilyen szeretettel Gyuri atya (Snell György rákoskeresztúri plébános) és a közösség fogadta. Számára élmény volt, ahogy a Miatyánk alatt megfogták egymás kezét. Harminc évesen lett elsőáldozó, és örül, hogy ebbe

a közösségbe tartozhat. Megfordult a fejében az is, hogy pap lesz. Kérte az Istent mutasson neki utat, vagyis segítsen a döntésben. Végül eldőlt a dolog, mert szerelmes lett. Hiteles ember akar lenni.

--

2.2) Szeretetvendégség.

2007. november utolsó hétfőjén, 26-án került sor a Dózsa Művelődési Házban két betegcsoport részére rendezett szeretetvendégségre. A mozgássérültek és cukorbetegség mintegy 50-50 fő részvételével műsoros délutánon vettek részt, ahol szendvicsek, és üdítő italok mellett elbeszélgettek egymással és a megjelent kuratóriumi tagokkal, illetve az önkormányzat képviselőivel. A találkozó végén élelmiszer-utalvánnyal leptük meg a betegeket, amelyeket a közelgő karácsonyra való tekintettel boldogan fogadtak. Az ünnepséget a Humanitas Civitatis Közalapítvány támogatta.

--

2.3) Mikulás ünnepség.

2007. december 1-én műsoros Mikulás ünnepséget rendeztünk a kerület rászoruló, hátrányos helyzetű gyermekei számára a Dózsa Művelődési Ház színháztermében.

Az alábbiakban egy szülő levelét ismertetjük:

Gyermekeimmel már évek óta részt veszek a Kaszap István Alapítvány által rendezett Mikulás ünnepségen. Az idei műsor is az előzőekhez hasonlóan igen magas színvonalú volt. Gyermekek és felnőttek szórakoztatták a "nagyérdeműt". Voltak vidám társastáncok, komolyabb néptánc, ír tánc, remek koreográfiával, elegáns ruhákkal az Allegro Táncművészeti Stúdió jóvoltából. A Hősök terei általános iskola 2. z. osztályos tanulói Szeifner Katalin tanárnő felkészítésével egy kedves színdarabot adtak elő, melynek címe: A törött szárnyú cinege. Az ő tanítványai immár rendszeres résztvevői a műsornak. A legkisebbek, az óvodások pedig egy

vicces kis előadással neveltették meg a közönséget. De voltak egyéni színre lépők is ritmikus gimnasztika bemutatóval, valamint modern táncdal lépett fel egy testvérpár. A délelőtt fénypontja pedig Lui volt, a bűvész, akit a gyerekek nagyon megkedveltek az előző előadásai során. Itt ők is tevékenyen részt vehettek egyes mutatványokban. A műsor végén megérkezett a várva várt Mikulás, aki egy szép vers és néhány kedves mondat után kiosztotta csomagjait. A gyermekek nagy örömmel vették át az ajándékokat. Ezért köszönet illeti a Kuratórium tagjait, akik a mai nehéz anyagi helyzet ellenére is 300 gyermek részére elő tudták teremteni ezeket a édességcsomagokat. Úgy gondolom, ebben az évben is sikerült az arra rászoruló gyermekeket és szüleiket (is) meglepni. Mindezekért a többi szülő-társam nevében is ezúton szeretnék köszönetet mondani a szervezőknek és a fellépőknek! További jó egészséget és sikerekben gazdag új esztendőket kívánunk abban a reményben, hogy 2008. decemberében ismét összegyűlhetünk a Dózsa Művelődési Házban.

Köszönettel:

egy szülő

2.4) Karácsonyi ruha vásár

2007. december 7-8-10-én került sor az Alapítvány szervezésében a karácsony előtti jó minőségű osztrák használt ruhák vásárára az Alapítvány Péceli úti székházában. A stockeraui karitászcsoport által gyűjtött ruhákat minden évben egyik kurátorunk Kerekes Sándorné, Margitka és családja szállítja Magyarországra. Neki és persze a többi (eladásban, pakolásban, takarításban részt vevő) kurátornak köszönhetjük, hogy az így befolyt összeg is a rászoruló kerületi lakosokat segíti.

--

2.5) Karácsonyi szeretetcsomag osztás

December 16-án a kerület szociálisan legrászorultabb családjai részére 60 db előre beszerzett

árúkból elkészített szeretetcsomagot osztottak ki kurátoraink az előzőleg levélben kiértécsített családoknak 100.000.-Ft értékben.

3) Hit és erkölcs - Vallási rovat

3.1) Önvallomások, imameghallgatások Kaszap István boldoggá avatásához

Hiszek az ima erejében! Édesanyám 1968-ban meghalt. Magamhoz vettem egyik imakönyvét, amiből rendszeresen láttam imádkozni. Az imakönyvben volt egy három lapból álló füzetecske, melyben Kaszap István életrajza és a boldoggá avatási ima volt olvasható. Édesanyám halála óta naponta imádkozom a boldoggá avatásért. Nagy öröm volt számomra, amikor nem rég az egyik újságban olvastam, hogy sínre kerül a boldoggá avatás ügye. Úgy érzem, hogy kitartó imádságommal részem van benne.

1949-ben érettségiztem Nagykállóban, ahol tanított egy házaspár is. Hívő katolikusok voltak, halálukig tartottam velük a kapcsolatot. Egyik alkalommal a következőt kérdezték tőlem: Tudod-e, hogy első gyermekünk "Kaszap" gyerek? - Hát az meg mit jelent? - kérdeztem. Elmondták, hogy több évi házasság után sem született gyermekük. Az iskolai hittanár javaslatára elkezdtek Kaszap Istvánhoz fohászkodni közbenjárásért.

Egészséges fiuk született, akikből orvos lett. Unokaöcsém megnősült, nagyon szerettek volna gyermeket, de még három év múlva sem született. Eszembe jutott régi tanítóim története és elkezdtem imádkozni Kaszap Istvánhoz, hogy közbenjárására legyen gyermekük. Egy év múlva megszületett a keresztgyermekem. Elmentem Kaszap István sírjához Székesfehérvárra megköszönni a csodát.

Egy nyíregyházi katolikus

--

2004 tavaszán, az akkor 80 éves nagymamám életveszélyes állapotban került kórházba. A beszállítás követő sürgősségi vérvizsgálat kiderítette,

hogy leállt mindkét veséje. Már egy hete nem volt vizelete és urémiát kapott. A kreatinin szintje 70 helyett 1488 volt. Azonnal kapott egy művese kezelést, de a kórházi személyzet úgy vélte, hogy már nem éli meg a reggelt. Sikerült stabilizálni az állapotát, de a képalkotó vizsgálatok kiderítették, hogy egy teljes kismedencei állományt kitöltő, rosszindulatú daganata van, amely nem operálható. Az oldalán draincsővel vezették ki a vizeletét, mert a tumor miatt elzáródtak az urétervezetékek. Az Országos Onkológiai Intézetben a kezelőorvosa felkészített minket, hogy a rácsont már biztosan nem éli meg. Nem adtuk fel! Folyamatosan és erősen imádkoztunk a Mennyei Atyához Szent Fia nevében, könyörögtünk a Szűzanya közbenjárásáért és Kaszap István segítségét is kértük.... És szálltak az imák, nap mint nap, szálltak, ...szálltak... Két héttel később egy kicsit javult az állapota, majd ezt követően négy hét múlva már jelentősen jobban volt. Két hónappal később már tudott normálisan vizeletet üríteni, ezért a draincsövet kivették az oldalából. Azóta is él, vezeti otthon a háztartást, rajongva szereti a családját és 20 éveseket felülmúló energiája van. 2006 októberében újabb képalkotó vizsgálat készült a kismedencei állományról. Itt jön a csoda! A vizsgálat sem tumort, sem más térszűkítésre utaló képződményt nem talált. Az orvosa nem érti és orvosilag megmagyarázhatatlannak tartja.

P. D.

--

3.2) A Biblia éve - részlet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körleveléből:

"Sokszor és sokféleképpen szól Isten az ősatyákhoz a próféták által, most a végső időkben pedig Fia által szól hozzánk" (Zsid 1,1). Amint a Betlehemben született gyermekben Isten megtestesült Fiát imádjuk, úgy a Szentírásban mi, keresztények Isten Szavát, Isten Igéjét tiszteljük. Hisszük és valljuk, hogy az ószövetségi jövendölések Isten ígéretei voltak, amelyek Jézus Krisztusban teljesedtek be: Ő a Szentírás megértésének a kulcsa. Az ember sok mindent megtudhat a világról, fölismerheti még Isten létét is, azonban Isten üdvözítő tervét csak az Ő

kinyilatkoztató szavából ismerhetjük meg.

Számunkra a Biblia Isten üzenete az emberiséghez, és az Egyház könyve, ezért nem csupán irodalmi alkotásként olvassuk. Az Egyház élő hite fogalmazódik meg a Szentlélek által sugalmazott szerzők írásaiban, ezért az Egyház a Biblia őrzője és hiteles magyarázója. A két szövetség egyetlen és szerves egységet alkot. Az Ószövetség az Újszövetségben bontakozik ki, az Újszövetség pedig benne rejlik az Ószövetségben. Nem választhatjuk el őket egymástól. Összetartoznak, mint ígélet és beteljesedés. A Szentírásról írja a II. Vatikáni Zsinat: "Az Egyház mindenkor tisztelte a Szentírást, mint magát az Úr testét is, hiszen főleg a szent liturgiában szüntelenül veszi és nyújtja a hívőknek az élet kenyerét... Az isteni írásokat a Szent Hagyománnyal együtt mindig hite legfőbb szabályának tartotta és tartja, mert Isten sugalmazására egyszer s mindenkorra vannak írásba foglalva, és így változatlanul közvetítik magának Istennek ígését". (Dei Verbum 21)

A Szentírás életformáló útmutatást ad az igaz életre való nevelésre (vö. 2Tim 3,16). Nélküle Jézus Krisztust nem ismerhetjük meg, mert "aki nem ismeri a Szentírást, nem ismeri Krisztust" - mondja Szent Jeromos. Ha másért nem, hát ezért is érdemes elolvasnunk a Szentírás Könyveit.

4) Kulturális és szépirodalmi rovat

Ady Endre

Köszönöm, köszönöm, köszönöm

Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem,
Zavart lelkem tegnap mindent bevallott:
Te voltál mindig mindenben minden,
Boldog szimatolásaimban,
Gyöngéd símogásaimban
S éles, szomorú nézéseimben.
Ma köszönöm, hogy te voltál ott,
Hol éreztem az életemet
S hol dőltek, épültek oltárok.
Köszönöm az énértem vetett ágyat,
Köszönöm neked az első sírást,
Köszönöm tört szívű édesanyámat,
Fiatalságomat és bűneimet,
Köszönöm a kétséget, a hitet,
A csókot és a betegséget.
Köszönöm, hogy nem tartozok senkinek

Másnak csupán néked.
Napsugarak zúgása, amit hallok,
Számban nevednek jó íze van,
Szent mennydörgést néz a két szemem,
Istenem, istenem, istenem,
Könnyebb a lelkem, hogy most látván vallott,
Hogy te voltál élet, bú, csók, öröm
S hogy te leszel a halál, köszönöm.

--

Gárdonyi Géza

Írás a Bibliába
Az Újszövetség Könyve elé

Ez a könyv a könyvek könyve,
Szegény ember drágagyöngye.
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességnek arany útja:
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forrás-kútja,
Hol pohárral Krisztus áll.

Ez a könyv az örök törvény,
Királyon lánc, rabon napfény,
Tévelygőnek hívó harang,
Roskadónak testvéri hang.
Elhagyottnak galambbúgás,
Viharvertnek ereszet,
Haldoklónak angyalsúgás:
"Ne félj: fogd a kezemet".

Gyermekeknek is: "mily szép rege",
Bölcsnek: "Rejtelmek tengere!"
Fal, - s túl rajta élő hangok,
Köd, s benn zengő hárfák, lantok.
Templomok közt legszebb templom:
Csak megnyitom s benn vagyok.
Ablakán a Paradicsom
Rózsáira láthatok.

Minden fakul, minden romlik,
Márványvár is összeomlik.
Bíborlepek ronggyá málnak,
Dicsőségek füstbe szállnak.
Csak ez a könyv nem tér porba,
Mintha volna élő lelke!...
Ez a könyv a Mózes bokra:
Isten szíve dobog benne.

--

Pilinszky János

A Szentírás margójára
(Szög és olaj)

Jézus azért jött, hogy megkeresse és igaz útra vezesse a bűnösöket. De kik is ezek a bűnösök? Egyik csoportjuk félreérthetetlen. Magukon hordják vétkük bélyegét: a szégyen és kirekesztettség jegyét. Ők azok, akik miatt Jézust a farizeusok megszólták: "Ez szóba áll a bűnösökkel, sőt egy asztalhoz ül velük!" De amilyen könnyű a "nyilvános bűnösöket" felismerni, oly nehéz azokat, akik rosszul szeretnek, és rosszul hisznek, vagyis a farizeusokat. Pedig Jézus ezekhez is szólt épp eleget (a farizeusokhoz és a mindannyiunkban ott élő farizeushoz): "Ne ítéletek, hogy meg ne ítéljenek. El ne ítéletek senkit, hogy titeket se ítéljenek el, bocsássatok meg, és nektek is megbocsátanak..." Az Evangélium döntő isteni - valóban isteni - újdonsága épp az, hogy a nyilvánvaló bűnösök mellett megmutatta az erénybe burkolózó bűn mindennél súlyosabb voltát. Mert hogyan térjen meg az, aki úgy véli, hogy hisz, hogy büntelen és Isten törvényei szerint igazságos? Az Evangélium nem csinál titkot belőle: az ilyen bűnösök megtérése sokkalta nehezebb. S ezt valahogy sose látjuk be egészen, pedig Jézus minden küldetése lényegében erről szól. A szeretet új törvényéről, a szeretet botrányáról a betű ítélkező kedvével szemben. Senki sem szereti Istent és senki sem hisz Istenben, aki mások megítélésében él. Mi több, tévhite örökre megakadályozhatja őt abban, hogy valaha is megtérjen. Mivel alázat nélkül minden erény véges és elégtelen s inkább csak elválaszt Istentől. Gyűlölni a bűnt és szeretni a bűnöst: ezzel lehetne definiálni az evangéliumi szeretet gyakorlatát. Amiből nyilvánvaló, hogy a farizeusi magatartás ott vét, hogy a bűnöst bűnével azonosítja.

Pedig a bűnös sosem volt azonos bűnével. S ha mégis, az legfeljebb a farizeus lehet, mivel szeretetlenségét igazságosságnak véelve abban a súlyos veszélyben él, hogy tévedését sose lesz módja felismernie és belátnia. Úgy véli, "igazat mond másokról", amikor valójában arról van szó, hogy nem tud szeretni.

--

Bízzál hitedben és meggyőződésedben...

Reszkessenek a gonoszok a jók előtt, és ne a jók a gonoszok előtt.

*

Helyezzük magunkat nagy bizalommal Isten kezébe, imádkozzunk és minden jól fog menni.

*

A szép beszédek példa nélkül nem érnek semmit.

*

Mária segíti a jókat, hogy megőrizték a kegyelmet, de segíti a bűnösöket is és kiesdi számukra az Isten irgalmát.

Don Bosco

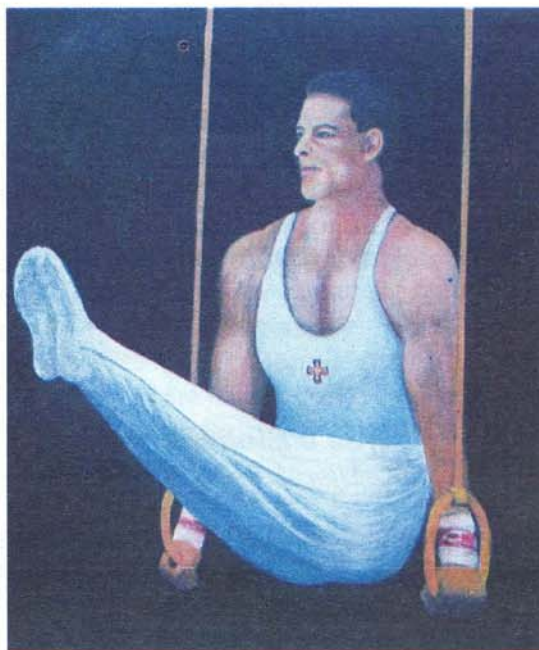

**Kaszap István
(1916-1935)**

Cserkészvezető,
Dunántúli ifjúsági
tornászbajnoka.
Szülei, Isten és
Szűz Mária sze-
retete a jezsuita
szerzetesrend
felé irányította
érettségi után.
Rendújoncként
egész testét el-
lepő gennyes
sebek miatt
sokat szenvedte,

(festette: **Salamon György** festőművész)

de, amit nagy lelki erővel viselt. Életének 20-ik évében,
halálos ágyán, amikor beszélni már nem tudott, levélben
köszönt el szüleitől, szeretteitől. A hozzá imádkozók cso-
dás gyógyulásai és az imákban kért támogatások meg-
hallgatásai alapján az egyház Rómában készíti elő, a
Szenszék előtt levő boldoggá avatási periratát.
Boldoggá avatása már csak a pápa jóváhagyásától függ,
amit 2006 decemberében XVI. Benedek pápa is mege-
rősített, mivel nemsokára végleg lezárják Kaszap István
boldoggáavatási periratát.

**Dunántúli összetett ifjúsági tornászbajnoka
(1934)**

(festette: **Petrovics Ernő** festőművész)
2004. decemberében

5) Alapítványi hírek

A Kuratórium 2007. november 7-én, az Alapítvány
2007. IV. negyed éves ülésén, 5 új kurátort javasolt
soraiba, akiket az ugyanazon napra összehívott
alapítói közgyűlés megválasztott:

Nagyné Ongjerth Magdolna - képviselő, Dr. Gaál
József - kurátor, Molnár Gyula - kurátor, Péterné
Molnár Gizella - kurátor, és Szőkéné Torba
Zsuzsanna - kurátor személyében. Ugyanakkor
kuratóriumi tagsága megszűnt Offela Józsefnek és
Hajnal Piroskának, akiknek munkáját ezúton is
megköszönjük. Az új tagokkal kiegészült kuratóri-
um régi tagjai: Gál Ferenc - elnök, Proniewicz
Ferenc - elnökhelyettes. Kurátorok: Kerekes
Sándorné, Oravecz István, Sütő András, Baran
Jánosné és Gögös Ferencné.

Megnövekedett feladataink ellátását immár 12
főből álló kuratórium végzi, mindennemű anyagi
ellenszolgáltatás nélkül a kerület rászorultjainak
megsegítése céljából.

Baba-mama klub működik egyik kurátorunk,
Péterné Molnár Gizella vezetésével Rákoscsabán
a Szent Erzsébet Plébánián (Szabadság sugárút
39.). A foglalkozásokat minden hétfőn de. 9 és 11
óra között tartják. Előadások hangzanak el a
gyermeknevelés, gyermeklélektan, párkapcsolatok
témakörében, amelyeket kötetlen beszélgetés

követ. A részletes program megtalálható
kifüggesztve a Szent Erzsébet templom ajtaján
(Nagyszénás tér). Személyesen is lehet érdeklődni
Péterné Molnár Gizellánál a 06-20-43-22-178-as
telefonszámon. **Minden érdeklődőt szeretettel
várnak** gyermekükkel vagy egyedül!

**Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben
is segítsék rajtunk keresztül a kerület szociális
alapon rászoruló családjaikat és gyermekeiket
anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1 %- val!**
Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Adószámunk: 19652502 -1 -42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Hirmondó-Hírlevél kiadója:

Kaszap István Alapítvány kuratóruma

Felelős kiadó: **Gál Ferenc elnök**

Megjelenik: **negyedévente** rendszeresen!

Az Alapítvány telefonszáma: **256-2249**

Levelezési cím: 1171 Bp. Vannay J. u. 6.

Mobil szám: 06- 20- 9191- 081

E-mail cím: postmaster@kaszapi.t-online.hu

Honlap: www.kaszap.ini.hu

Szerkesztő: Szőkéné Torba Zsuzsanna

E-mail cím: torba@freemail.hu